

udtale forleden Dag, at det er kalkuleret, at man ved den nye Ordning, naar den endelig er sat i System, kan spare et Par Hundrede Tusinde Kroner om Aaret. Efter en Samtale, jeg havde i Formiddags med Professor Vinding Kruse, mener han endda, at det er meget forsigtigt beregnet, man behøver ikke at frygte for, at det ikke skal holde Stik; det glæder mig at høre det. Selve Maaden, man iværksætter Reformen paa, viser for øvrigt, at man har Blik for Sparsommelighed, idet man ikke straks kasserer de nu brugte Bøger, Realregistre, Pantebøger og Skødebøger, men først efterhaanden, som de trænger til Afløsning, erstatter dem med nye; man indretter de nuværende Tingbøger, for saa vidt de ikke er helt forældede og trænger til Afløsning, til Brug under den nye Ordning, man indfører altsaa successivt det nye System og undgaar derved en større Udgift een Gang for alle, saa Reformen kan iværksættes uden stor øjeblikkelig Udgift. De Besparelser, der vil blive, kan dække Omkostningerne ved Gennemførelsen.

Det er mig en Glæde at staa som Ordfører for mit Parti ved Behandlingen af dette Lovforslag, som jeg kan give min bedste anbefaling. Som jeg før nævnte, er det vel nok rigtigt, at et Lovforslag af dette Omfang kommer til Udvalgsbehandling, men under de foreliggende Forhold mener jeg dog, at den kan blive meget kort. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Johannes Pedersen: Jeg kan kun glæde mig over den Velvillie, der kom til Orde i de Udtalelser, det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Nygart) fremsatte som Ordfører for Partiet Venstre. Det foreliggende Lovforslag har været tiltrængt i mange Aar, der har været uhyre mange Omsvøb forbundet med Tinglæsningen, og der har været mange forskellige Love, som dels har beskyttet, dels har besværliggjort Tinglæsningen. Saa vidt jeg kan skønne, er det foreliggende Lovforslag affattet saaledes, at alt nu bliver samlet i denne Lov, saa at man ikke mere behøver at søge Bestemmelser om Tinglæsning i forskellige Love.

Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at Ordet Tinglæsning nu er erstattet af Tinglysning. Dette stødte mig, straks jeg læste det, fordi vi nu i saa mange Aar har været vant til at benytte Ordet Tinglæsning, men det er jo noget, som ikke spiller væsentlig Rolle. Det er ikke rigtigt, naar den ærede foregaaende Taler oplyste, at Dokumenterne bliver læst; det nævnes

kun, at dette eller hint Dokument skal tinglæses, men der bliver ikke læst et Ord af det; der sidder et Par Retsvidner, som attesterer, at de har hørt det paagældende Dokument oplæse. Efter det foreliggende Lovforslag falder dette fuldstændig bort. Der skal affattes en Liste, og den Dag, et Dokument indleveres, gælder som Tinglysningsdagen. I Fremtiden er vi ikke afhængige af, at der en bestemt Dag i Ugen holdes Tingdag; der indføres en Protokol, som kaldes Tingbogen, deri indføres alle Dokumenter, og Tinglysningen gælder fra den Dag, de er indleveret. Dette vil i høj Grad fremme f. Eks. Ordningen af Prioriteter.

Lovforslaget afskaffer mange af de Ulemper, der hidtil har været. Der indføres nu den Regel i Lighed med, hvad der er Tilfældet i de sønderjydske Landsdele, at der, naar et Dokument bliver indleveret til Tinglæsning, samtidig skal indleveres en Genpart heraf, som skal bekræftes af Dommeren, og i Stedet for det System, vi hidtil har haft, at Dokumenterne paa Kontoret skal indføres ordret i en Protokol, saa er det nu gjort ved Indleveringen af Genparten. Disse Genparten bliver derefter samlet i en Akt for hver Ejendom, og sker der saa en ny Anvendelse af eller Handel med Ejendommen, vil det gamle Dokument blive taget ud og et nyt indføjet. Det kan mange Gange være vanskeligt under det nuværende System at se de forskellige Forhæftelser paa en Ejendom, og det kan ofte være vanskeligt, naar der findes mange Forhæftelser, at forstaa Fortegnelsen paa Ejendommens Folio i Protokollen. Herefter vil der blive rensat ud ved hver Ejendoms-handel; vi bliver fri for alle disse Udslettelser og Udstregninger af gamle Forhæftelser og bevarer kun det, der virkelig gælder overfor Ejendommen nu for Tiden.

I § 4, som angaar Panteret for Skatter, bestemmes, at det Forhold, der nu bestaar, nemlig at Skatter gaar forud for alle Forhæftelser, stadig bibeholdes; det samme er Tilfældet med Brandpenge. Hvad angaar Servitutter og Deklarationer, som hidtil har voldt store Vanskeligheder, bestemmes det nu, at de bliver faste Forhæftelser: enhver Ejer af en Ejendom har altsaa Pligt til at afholde disse Udgifter, enten de vedrører Vedligeholdelse af Veje, Vedligeholdelse af Kloakker eller lignende. Ved Anlæg af Vandværker, Elektricitetsværker og lignende har vi, der har med disse Ting at gøre, ofte set, at det har voldt store Vanskeligheder, naar en ny Prioritet skulde læses paa en Ejendom, idet man har glemt at faa en Paategning